בזכרים אבל בנקבות דברי הכל על שחומין

מתחללין על חיין אין מתחללין גזרה שמא

יגדל מהן עדרים אמר רב אשי מחלוקת

בפרי ראשון אבל בפרי שני דברי הכל בין

דרך מקח בין דרך חילול והא דקתני לקח

לקח איידי דתנא רישא לקח תנא נמי סיפא

לקח איתיביה רבינא לרב אשי מי שיש לו

סלע של שביעית וביקש ליקח בו חלוק כיצד יעשה ילך אצל הנווני הרגיל אצלו ואומר לו תן, לי בסלע פירות ונותן לו

ואומר לו תן 'לי בסלע פירות ונותן לו וחוזר ואומר לו הרי פירות הללו נתונים

לך במתנה והוא אומר לו הא לך סלע זו

במתנה והלה לוקח בהן מה שירצה והא

הכא דפרי שני הוא וקתני דרך מקח אין דרך

חילול לא אלא א"ר אשי אמחלוקת בפרי שני

אבל בפרי ראשון ד"ה דרך מקח אין דרך

חילול לא והא דקתני אחד שביעית ואחד

מעשר שני מאי שביעית דמי שביעית דאי

לא תימא הכי מעשר מעשר ממש והא

היה לולב ניטל במקדש שבעה ובמדינה יום

אחר ימשהרב בית המקדש התקין רבן

יותנן בן זכאי שיהא לולב נימל במדינה

שבעה וכר למקדש יושיהא יום הנף כולו

אסור: גמ' *מנא לן דעבדינן זכר למקרש

: מכלל דבעיא דרישה: ושיהא יום הנף

מ"ם *מהרה יבנה בית המקדש ויאמרו

אשתקר מי לא אכלנו בהאיר מזרח השתא

נמי ניכול ואינהו לא ידעי ראשתקר דלא

הוה בית המקדש האיר מזרח התיר השתא

דאיכא בית המקדש עומר מתיר דאיבני

אימת אילימא דאיבני בשיתסר הרי התיר

האיר מזרח אלא דאיבני בחמיסר מחצות

היום ולהלן תשתרי דהא תגן *הרחוקים

מותרין מחצות היום ולהלן לפי שאין ב"ד

מתעצלים בו לא צריכא דאיבני בליליא

אי נמי סמוך לשקיעת החמה (אמר) רב נחמן

בר יצחק אמר רבן יוחנן בן זכאי בשימת ר

נר מצוה קד א מהי פיו מכלכות

עין משפש

קה ב מיי׳ ס'ז מכוכות נולב כוכה יג סמג : משין מד

קו נמיי שם פלי מו: אשורות כלכה ב סמג

קח הו מיי שם פלי ב:

רבינו חננאל ואסיקנא דמחלוקת ר' יוחנן ור' אלעזר ברסי

מירות שביעית שהן פרי שני ושמעינן לה מהא דתניא מישיש לו סלע של שביעית פי' סלע שלקחה בדמי סלע שלקחה בדמי ליקח בה חלוק כיצד עושה הולך אצל תנוני הרגיל אצלו ואומר לו תן לי בסלע זו פירות ונותן פירות הללו שקניתי מסך נתונין לך בשתנה זו נתונה לך במתנה. שיש לי בביתי ולוקח בסלע זו מה שירצה ואי קשיא לך הא דהניא אחר שביעית ואחר בבהמה מתחלל אלא בכסף שיש עליו צורה אלא בדמי מעשר שני [הכא] נמי

בדפי שביעית המקדש התקין ריב"ז שיהא לולב נימל כל שכעה בסדינה זכר למקדש שנאמר דורש אין לה מכלל דבעיא דרישה ושיהא יום הנף כולו אמור לאכול כולו אמור לאכול החדש כבר פירשנוה במסכת ר'ה הלוקות ר' יהורה על ריב"ו בססכת אסור לאכול החדש בי"ו בניסן היום כולו אלא באורתא דשיבסר התקין דקתני במתני' דרש המקרא והתקין :

דאפיט למ"ד פרק זה טרר (סנהדרין דף כהי ושם) אימתי דרבי יסודה לפרש ובמה לחלוק היינו דדימנין דבמה לחלוק ומ"מ דזימנין בפירות שביעית הוא דא"ר אלעזר דרך חילול לא משום דדריש כמי היינו לפרש והא דאמרינן בהגוזל קמא (ב"ק דף א: ושם) גבי סמוכין: פרי שני - דמי שביעים: וכא דחנים . בברייחה דמסיים מעות מעשר שני מעות של בכל והם בכבל למהי חזו ומשני דובין

ביה בהמה ומסיק לה המם היינו כרבי מאיר דשרי אפילו לכתחילה אי כתי אפילו כרבנן והתם דלא אפשר בענין אחר ולפי מה שפי' דר' מאיר לאוין קמנ פוש"ע אים שרי אפי' לכתחילה לא יתכן מה שפירש בקונטרם פרק הזהב (ב"מ דף נה:) דגבי דמחי מחללין חותו כסף על נחשת נחשת על הפירות ויחזור ויפדה את הפירות דדוקא כך לריך לעשות ולא מעלם לירושלים והכא אשכחן דשרי ר"מ דמאי לחלל על הפירות לכתחילה ובלבד שיעלו ויאכלו במקום דהכי עדיף משיחזור ויפדה את הפירות:

בירות הללו נתונים לך במתנה . בהדיח קתני בירושלמי דשביעית בסוף פרק שמיני והרגווני אומר לו הרי סלע נתון לך במתנה ובענין אחר לא סגי ודייק דדרך חילול אינו מדלא חילל החכווני לכתחילה סלע של בעל הבית על לי ותוזר ואומר לי הר פירותיו שלא כדרך מקח וממכר: ושיהא יום הנף כולו אסור - וההנוני אופר הרי פלע הרבה תקטת תיקן רבן יותנן וו נתונה לן בן זכחי אלח הגך תרתי תיקן יחד להכי תני הכא יום הגף אגב גררא ותימה דבמנחות פרק רבי ישמעאל הנה חסלע של שביעית (דף סה-) לא תני הגך דלולב אגב כמי פרי שני וקתנ דרו ססה אורר הילול (דף סחי) לא תכי הגך דלולב אגב כמי פיי שני יתעני ההוא דיום הגף ובפרק בתרא דר"ה דרך פקח איורוך חימול (דף לי) חווא חיד החרי מודר"ה לא כמאן בר' אלעור. (דף לי) תנית הכך תרתי ועוד תקנות אלא אם תאשר שחלוקת (דף ני) לגים הם ימור הקטה בפרי ראשת אכל בפרי טובא דמקון: השרק הלל שני דברי הכל אפיי הוה בים המקדש האיר המזרח הוה דרך חלול היא: לא מתיר ואפילו לרבי יהושע דאמר אל עזר אלא שים מתיר ואפילו לרבי יהושע דאמר שמעתי שמקריבין אף על פי שאין שחלוקה בית בפ"ק דמגילה (דף י-) הני מילי כשים מזכח בנוי אבל בלא מזכח לא מחד שביעית ואחד כדמוכח בזבחים פרק קדשי קדשים סאי שביעית דמי (לף סי ושס) למוכח שכנס כל מעשר שני בהדיה וכי הקדשים שנשחטו שם פסולים ואין מעשר שני מתחלל אוכלים בגינו שירי מנחה ולא קדשי

קדשים ואפילו קדשים קלים: ל נמי סמוך לשקיעת החמה דחמיסר - שלא יוכלו להתעסק פיסקא משחרב בית בשומר בתחילת לילה ולא יספיקו להקריב קודם חלות למחר וי"מ דמיירי בערב י"ט סמוך לשקיעת החמה ולה יכול לבקר בי"ט מהיכן יקלרו את העומר והיכן מגלות וקופות ושלש עשרה נפה וכלי שרת דברים הלריכין לעומר כדתגן במנחות פ' ר' ישמעאל (דף סוי) דאי סמוך

לשקיעת החמה דחמיםר קאמר שתוא י"ט הא אין בנין בית המקדש דוחה י"ט כדאיתא פרק שני דשבועות (דף מו:) ולאו פירכא היא דתיקשי לן הא דקאמרינן לא לריכא דאיבני בליליא הא נמי ננהי אמרינן התם דאין בנין בהמ"ק בלילה שנאמר וביום הקים את המשכן ביום מקימין אותו ובלילה אין מקימין אותו אלא על כרחיך לריך לחלק כמו שפירש בקונטרם דהני מילי בנין הבנוי בידי אדם אבל מקדש העתיד בנוי ומשוכלל יגלה ויבא מן השמים שנא' מקדש ה' כוכנו ידיך:

סרי הפיר הפיר הפורם - ושפיר קחכלי דהוחיל דהחיר המזרח וחין מקדש בנוי חשתרי ליה בחדש: פלם דפיבני בספיפר - חו קודם לכן דכי מטא שיתסר לא התיר האיר המזרח שהרי המקדש בנוי הלכך אכלי איסורא וגזר ריב"ז השתא משום ההוא יומא: מחלום סיום ולסלן נשמרי - השתא דאי נמי אכלי ההוא יומא מחלות היום ולהלן כסירכא דמעיקרא נכלי וליכא איסורא דודאי קרב העומר: דסנן - במסכת מנחות (שב): ברסוקים - מירושלים לא היו רואין ולא היו שומעין שעת הקרבת העומר:

כוכרים - שאין מגדלים מהם וולדות ואפ"ה גזרו רבכן אטו נקבות: ממר רב משי מחלוקם · דרבי אלשור ורבי יוחנן: בפרי רמשון ·

ליה: לקם לקם · בכולהו בין בפרי תורה אור ראשון בין בדמיו דקתני לקח בבשר יין ולא קחני חילל בשר ביין: איידי דתני רישם לקם - דחיירי בפרי שלמו: וביקש לו ליקח חלוק - וחינו יכול דהתורה אמרה לאכלה בתוך הזמן (א) ולא לסחורה חה מתקיים לשנה הבחה: הרגיל אלו - שמתוך כך יעשה לו חפלו : וחוזר ואומר לו . להטוני: כרי פירום כללו - שמכרת לי שהיו של חולין ונכנסו לקדושת שביעית נתונים לך במתנה ואוכל הותם בשביעית והחנווני חומר לו ואני נותן לך סלע חולין זה שילה לחולין במתנה ובא ולוקח מאותו סלע כל מה שירלה והחטוני יחכל הפירות בתורת שביעית: וכא ככא . דהא סלע פרי שני הוא דמי שביעית וקתני דבריך לילך אצל חטוני ולהוביאו לחולין דרך מקח וממכר אלמא בפרי שני נמי איכא מאן דפליג דאי הוי סגי בדרך חילול למה ילך אצל חטוני

יקח פירות חולין שיש לו בביתו שוה סלע ויחללנו עליהם ויאכלם בחורת ^{דברי} ינייטכתיב °וצרת הכסף בידך אלא דמי מעשר יינייבתיב בראשונה הכא נמי דמי שביעית: בותני *בראשונה [ריה ל.] שביעית: אלא · אי אתמר דרב אשי הכי אתמר: מחלוקם בפרי שני . בהא הוא דאיכא למאן דשרי דרך חילול אבל פרי ראשון כו': וכא דקסני - בברייתה דמסייע לר' יוחכן אחת שביעית ואחת מעשרות מתחללין אלמא שביעית עלמה דרך חילול: ייניֶיסא"ר יוחגן דאמר קרא °כי אעלה ארוכה לך וממכותיך ארפאך נאם ה' כי גרחה קראו לך ציון, היא דורש אין לה דורש אין לה מעשר מעשר ממשי בהמיה וכי יש לומר שהמעשר עלמו יתחלל על בהמה חיה ועוף: והכמיב י ונחתה בכסח ולרת דאין מתחלל אלא על המטבע [מנחות סח:] דבר שיש עליו לורה: בותני במקדש שבעה · כדדרשינן בח"כ מושמחתם לפני ה' חלהיכם שבעת ימים (ויקרא כנ) ולח בגבולין ז' ימים: במדינה -בירושלם שחף הוח כגבולים: ושיהם יום כנף - של עומר דהיינו ט"ו בניסן כולו אסור בחדש ובעוד

המקדש קיים משקרב העומר היו

אוכלין חדש בו ביום כדכתיב (שם)

עדהביאכם וכשחרב הבית מותר מן

התורה משהחיר המזרח כדחמר

במנחות (דף סח-) כתוב אחד אומר

עד עלם היום הזה דהייט האיר

המזרח וכתוב אחד אומר עד הביאכם

הא כילד בזמן דאיכא עומר עד

יהודה אמר׳ דאמר מן התורה הוא אסור דכתיב הביאכם ובזמן דליכא עומר עד עלם ואסר רבן יוחנן בן זכאי עליהם כל היום כדמפרש טעמא בגמרא: במי מסרם יכנה כים המקדש - ויחזור דבר לאיסורו דהשתח קרינא ביה עד הביאכם ואי הוו נהיגי בחורבנו לאכול בהאיר מזרח כדין תורה אתיא למיכל נמי בבניינו ויאמרו אשתקד מי לא אכלט כו': דאיבני אימת . הך חששא דחיישינן למהרה יבנה אימת תגמור המלאכה דאיכא למיחש לאיסור חדש כל היום דאלטריך לרבן יוחגן בן זכאי למיסר השתא כל היום משום סירכא דההוא יומה : מי נימם דמיבני בשיספר - שלה נבנה עד יום פ"ן עלמו :

מוסרין - בחדש: מחלום היום ולהלן - לפי שיודעים שאין ב"ד מתעללים בו מלהקריבו קודם חלות: לא לריכא דאיבני בליליא -כלומר לשמא יבנה בליליא חייש ולא יהו פטיים לקלור העומר עד סמוך ליום ויש טורח הרבה בעומר שהיו מייבשין אותו *באבוס של קלאים ולוברין אותו שיזובו מימיו וטוחנין אותו ברחים של גרוסות ומניפין אותו בי"ג נפה בגסה בדקה כדאמרינן התם חה שלא יוכלו להמעסה בו ממחילה לילה לא יסהיהו לההרודו לחתר הודת חצות . א .... בציביי

ו) רש"י דיה יקש לו וכו׳